

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-10971/2016-ERU

V Ostravě 15. března 2018

Č. j. 10971-13/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon ve znění pozdějších předpisů“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-10971/2016-ERU a zahájeném dne 22. listopadu 2016 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Správní řízení** vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. OSR-10971/2016-ERU s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), **se v části podezření ze spáchání trvajících správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona**, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], nebyl v období od 1. října 2013 do 21. listopadu 2016 registrovaným účastníkem trhu, analogicky dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017, **zastavuje.**
- II.** Účastníku řízení se dle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů, ukládá **opatření k nápravě** zjištěného protiprávního stavu [tj. že účastník řízení je ke dni vydání tohoto rozhodnutí držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], avšak není registrovaným účastníkem trhu ve smyslu ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona] spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí zaregistrovat se u operátora trhu, tj. u společnosti OTE, a.s., se sídlem Praha 8 - Karlín, Sokolovská 192/79, PSČ 186 00, IČO: 264 63 318 (dále jen „OTE“ nebo „operátor trhu“), ve smyslu ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona.
- III.** Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám,

a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 47116.

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“) bylo s účastníkem řízení dne 22. listopadu 2016 zahájeno správní řízení sp. zn. OSR-10971/2016-ERU ve smyslu ust. § 46 správního řádu pro podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona.

II. Průběh správního řízení (na I. stupni)

Po prostudování podkladů, jež byly do správního spisu převzaty dne 24. října 2016, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 10971-2/2016-ERU, a podkladů, jež jsou veřejně dostupné [tzn. seznam všech registrovaných účastníků trhu (tj. soubor s označením „*Seznam_vsech_registrovaných_ucastniku_CZ.xls*“) veřejně dostupný na internetových stránkách operátora trhu (<http://www.ote-cr.cz/registrace-a-smlouvy/seznam-ucastniku-trhu>)], dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 16. listopadu 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 10971-3/2016-ERU, kterým byla účastníku řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona uložena pokuta ve výši 20 000 Kč, opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 22. listopadu 2016.

Dne 24. listopadu 2016 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení ze dne 23. listopadu 2016 označený jako „Odpor proti příkazu o uložení pokuty za správní delikt“, který byl správním orgánem posouzen v souladu s ust. § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu dle svého skutečného obsahu jako odpor proti příkazu. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

V odporu účastník řízení uvedl, že se panely rozhodl instalovat z důvodu šetření nákladů na elektřinu. Veškerou instalaci panelů hradil otec účastníka řízení. Registrace u OTE a současně odvody na sociální a zdravotní pojištění by značně převyšovaly částku, kterou by účastník řízení vyfaktoval. Účastník řízení se proto rozhodl, že takto vyrobenou energii nebude účtovat. Solární panely používá jen pro svoji domácí potřebu, nemá z nich žádný zisk. Účastník řízení dále uvedl, že je pro něj uložena pokuta značně finančně zatěžující, protože po rozvodu zůstal sám se dvěma dětmi. Účastník řízení netušil, jaké následky může mít celá situace a bohužel nebyl ani upozorněn, že Úřadu chybí jakýkoliv doklad. Účastník řízení požádal o zrušení příkazu a zastavení řízení.

Dne 14. března 2017 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 10971-5/2016-ERU, ve kterém informoval

účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení.

Účastník řízení se k věci nevyjádřil ani nedoložil podklady vypovídající o jeho aktuálních majetkových poměrech.

Správní orgán dále dne 28. dubna 2017 zaslal účastníkovi řízení Výzvu ke sdělení, č. j. 10971-6/2016-ERU, prostřednictvím které vyzval účastníka řízení ke sdělení důvodů bránících mu v registraci u operátora trhu ve smyslu ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, když je i nadále držitelem licence na výrobu elektřiny, a to ve lhůtě 10 kalendářních dnů ode dne doručení výzvy.

Účastník řízení ani na výše uvedenou výzvu nereagoval.

Úřad vydal dne 20. června 2017 rozhodnutí č. j. 10971-7/2016-ERU, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání trvajících správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, za který mu uložil pokutu ve výši 15 000 Kč, opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno dne 24. června 2017.

III. Řízení o rozkladu (na II. stupni)

Účastník řízení podal dne 10. července 2017 proti rozhodnutí Úřadu ze dne 20. června 2017, č. j. 10971-7/2016-ERU (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozklad, ve kterém uvedl, že nainstalované solární panely používá pouze pro svoji potřebu a nemá z nich žádný zisk. Důvodem jsou velké náklady na registraci podnikatele a měsíční odvody sociálního a zdravotního pojištění. Vzhledem k tomu, že účastník řízení je rozvedenou matkou se dvěma dětmi, požádal o zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož pokuta je pro něj finančně zatěžující.

Dne 16. ledna 2018 vydal Úřad rozhodnutí o rozkladu č. j. 10971-12/2016-ERU (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), kterým bylo zrušeno napadené rozhodnutí a věc byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání.

V rozhodnutí o rozkladu se k důvodům zrušení napadeného rozhodnutí uvádí, že účastník řízení svým jednáním naplnil formální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, nicméně s ohledem na tvrzení účastníka řízení jsou zde pochyby ohledně naplnění materiální stránky posuzovaného deliktu. Účastník řízení totiž tvrdil, že vyrobenou elektrickou energii využívá pouze pro vlastní spotřebu. Instalovaný výkon výroby je ■■■ kW, přičemž při ze současného znění energetického zákona vyplývá, že licence je nezbytná v případě výroby elektřiny pro vlastní spotřebu, jestliže jde o výrobu elektřiny s instalovaným výkonem nad ■ kW. Účastník řízení by tedy v současné době s ohledem na jeho instalovaný výkon v případě výroby elektřiny pro vlastní spotřebu licenci nepotřeboval a z toho důvodu by jeho jednání nemohlo naplnit materiální znak správního deliktu, resp. trestání takového jednání by bylo toliko formalistické. V rámci nového

projednání věci bylo prvostupňovému správnímu orgánu uloženo ověřit, zda účastník řízení vyrábí elektřinu pouze pro vlastní spotřebu.

IV. Nové projednání věci (na I. stupni)

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, jež měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

Jelikož správní orgán v rámci nového projednání věci do spisu nedoplňoval žádné nové podklady, ke kterým by bylo třeba vyjádření účastníka řízení a s nimiž by se musel účastník řízení nově seznamovat, nevyzýval opětovně účastníka řízení ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Uvedené právo se totiž v daném typu řízení s jedním účastníkem zahájeném z moci úřední nevztahuje na důkazy předložené účastníkem řízení, ale na podklady obstarané a shromážděné správním orgánem. Týká se dále podkladů rozhodnutí, nikoliv např. úkonů v řízení. Do správního spisu však žádné nové podklady doplňovány nebyly a účastník řízení nadto o úkonech v řízení byl informován, když mu poslední úkon, tj. rozhodnutí o rozkladu, byl doručen.

V. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je ode dne 29. srpna 2013 držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] pro provozovnu „[REDAKCE]“ o celkovém instalovaném elektrickém výkonu ve výši [REDAKCE] MW ([REDAKCE] kW).

Dle veřejně dostupných údajů operátora trhu (<http://www.ote-cr.cz/registrace-a-smlouvy/seznam-ucastniku-trhu>), tj. společnosti OTE, a.s., se sídlem Praha 8 - Karlín, Sokolovská 192/79, PSČ 186 00, IČO: 264 63 318 (dále jen „OTE“ nebo „operátor trhu“), nebyl účastník řízení ke dni 21. listopadu 2016 (resp. není ani ke dni vydání tohoto rozhodnutí) registrovaným účastníkem trhu ve smyslu ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona.

Účastník řízení tvrdí, že elektrickou energii vyrábí pouze pro vlastní spotřebu.

VI. Právní hodnocení

VI. I. Obecný právní rámec

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona se dopustí držitel licence na výrobu elektřiny tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 23 odst. 2 písm. a) až i) nebo písm. k) až r) energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval uvedeným správním deliktem v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, z něhož plyne, že výrobce elektřiny, tj. držitel licence na výrobu elektřiny, je povinen

zaregistrovat se do 30 dnů od udělení licence na výrobu elektřiny u operátora trhu; zaregistrováním se výrobce elektřiny stává registrovaným účastníkem trhu. Tato povinnost je v energetickém zákoně zakotvena s účinností ode dne 30. prosince 2004 [před 1. lednem 2016 v ust. § 23 odst. 2 písm. n)].

VI. II. Právní posouzení skutku

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení byl v období od 1. října 2013 do 21. listopadu 2016 (tj. do dne předcházejícího zahájení správního řízení) držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDACTED].

Den rozhodný pro počátek běhu 30denní lhůty k registraci u operátora trhu byl 29. srpen 2013, tzn. den nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence. Nejpozději dne 1. října 2013 tedy již měl být účastník řízení v souladu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona registrovaným účastníkem trhu.

Účastník řízení nebyl v období od 1. října 2013 do 21. listopadu 2016 (tj. do dne předcházejícího zahájení správního řízení) registrovaným účastníkem trhu, přestože v tomto období byl, resp. i nadále je, držitelem licence na výrobu elektřiny a měl tedy povinnost zaregistrovat se u operátora trhu ve smyslu ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona.

Úřadu je z úřední činnosti známo, že účastník řízení ke dni vydání tohoto rozhodnutí ani nepožádal o zrušení uvedené licence.

VI. III. Formální a materiální stránka správního deliktu

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDACTED], porušil ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, když v období od 1. října 2013 do 21. listopadu 2016 nebyl registrovaným účastníkem trhu, čímž naplnil formální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného správního deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Účastník řízení ve svém rozkladu tvrdil, že nainstalované solární panely používá pouze pro svoji potřebu a nemá z nich žádný zisk. Důvodem jsou velké náklady na registraci podnikatele a měsíční odvody sociálního a zdravotního pojištění. Ve vztahu k závaznému právnímu názoru uvedenému v rozhodnutí o rozkladu ohledně povinnosti postavit najisto,

zda je toto tvrzení pravdivé, správní orgán uvádí, že ve správním řízení toto tvrzení účastníka řízení dostupnými důkazními prostředky nebylo možné vyvrátit a z toho důvodu postupoval v souladu se zásadou *in dubio pro reo*, tj. v pochybnostech ve prospěch obviněného.

Dle současného znění energetického zákona, tj. konkrétně dle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona ve znění pozdějších předpisů, je stanovena výjimka z povinnosti být držitelem licence udělované Úřadem, a to v případě instalovaného výkonu výroby do ■ kW určeného pro vlastní spotřebu zákazníka. Instalovaný výkon výroby účastníka řízení je ■ kW a tento používá vyrobenou elektrickou energii pro vlastní spotřebu. Účastník řízení by tedy v současné době (dle současného znění energetického zákona) licenci nepotřeboval a z toho důvodu má správní orgán za to, že jeho jednání v posuzovaném případě nenaplnilo materiální znak správního deliktu, resp. trestání takového jednání by bylo toliko formalistické.

S ohledem na výše uvedené správní orgán dospěl k závěru, že uvedené jednání účastníka řízení nenaplnilo materiální stránku posuzovaného správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona.

VI. IV. Zastavení správního řízení v části podezření ze spáchání správního deliktu

Aby mohl správní orgán postihnout delikventa za spáchání správního deliktu, musí být naplněna jak formální, tak i materiální stránka vytýkaného správního deliktu. V daném případě dospěl správní orgán k závěru, že vytýkané jednání účastníka řízení v období od 1. října 2013 do 21. listopadu 2016 sice naplnilo formální stránku správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, nenaplnilo však materiální stránku uvedeného správního deliktu. Je tedy nutné konstatovat, že vytýkané jednání účastníka řízení v uvedeném období není správním deliktem dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, a proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. o zastavení správního řízení vedeného s účastníkem řízení pod sp. zn. OSR-10971/2016-ERU v části podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, a to analogicky dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017.

VII. Oložení opatření k nápravě

Dle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů Úřad na základě zjištění porušení právních předpisů podle odstavce 1 ukládá opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jejich splnění; povinnosti plynoucí z opatření k nápravě původci protiprávního stavu přecházejí na jeho právního nástupce. Je-li právních nástupců více, odpovídají za splnění povinnosti vyplývající z opatření k nápravě společně a nerozdílně.

Z výsledku řízení je nesporné, že přestože došlo k zastavení správního řízení v části týkající se podezření ze spáchání správního deliktu účastníkem řízení, účastník řízení vyvolal a i nadále udržuje protiprávní stav, když ani ke dni vydání tohoto rozhodnutí není v rozporu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona registrovaným účastníkem trhu, přestože je stále držitelem licence na výrobu elektřiny č. ■■■■■. Na základě výše uvedeného tedy správní orgán uložil účastníku řízení opatření k nápravě tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. uložil účastníku řízení povinnost zaregistrovat se u operátora trhu

ve smyslu ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona. Vzhledem ke skutečnosti, že i zákonodárce k registraci u operátora trhu stanovil lhůtu 30 dnů, má správní orgán za to, že lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, stanovená výrokem II. tohoto rozhodnutí, je přiměřená a dostačující, a to i s ohledem na skutečnost, že účastníkovi řízení již bylo opatření k nápravě uloženo zrušeným příkazem, následně mu též byla v rámci správního řízení zaslána výzva s žádostí o sdělení důvodů bránících účastníkovi řízení k registraci u OTE, na kterou účastník řízení nereagoval, a též uloženo zrušeným rozhodnutím, tj. účastník řízení byl opakovaně upozorněn na jeho povinnost odstranit protiprávní stav, který svým jednáním vyvolal.

Správní orgán současně uvádí, že opatření k nápravě protiprávního stavu bylo účastníkovi řízení uloženo především s ohledem na účel uvedeného ustanovení o povinnosti držitele licence na výrobu elektřiny zaregistrovat se u operátora trhu, když registrací se držitel licence na výrobu elektřiny stává registrovaným účastníkem trhu. Následně má totiž jakožto registrovaný účastník trhu zajištěn přístup do systému OTE a je mu umožněno na trhu participovat za splnění podmínek pravidel trhu. Bez registrace u operátora trhu tedy není reálně možné vykonávat činnost výrobce elektřiny v rámci regulovaného trhu, byť veřejnoprávní oprávnění vzniká již udělením licence na výrobu elektřiny. Jedná se tedy o stěžejní povinnost výrobce elektřiny, na niž jsou následně navázány další povinnosti výrobce elektřiny vůči operátorovi trhu (viz zejména ust. § 30 odst. 2 energetického zákona), konkrétně například povinnost předkládat operátorovi trhu „Měsíční výkazy o výrobě a spotřebě elektřiny výrobce“ dle ust. § 27 odst. 1 vyhlášky č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, a následně dle ust. § 49 odst. 1 vyhlášky č. 408/2015 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, na základě kterých zpřístupní operátor trhu příslušnému provozovateli přenosové nebo distribuční soustavy výpočet plateb za systémové služby, činnosti operátora trhu a na podporu elektřiny z podporovaných zdrojů.

Dále v důsledku opomenutí výrobce elektřiny zaregistrovat se u operátora trhu operátor trhu neví o existenci výrobce elektřiny a tedy ani nezná údaje o jeho vlastní spotřebě vyrobené elektřiny. Operátor trhu tak nemůže tyto údaje zahrnout do scénářů spotřeby, které vytváří. Dochází tak ke zkreslování poznatků operátora trhu, které jsou důležité pro predikci budoucího vývoje.

Správní orgán nad rámec uvedeného podotýká, že znění opatření k nápravě vychází z díkce porušeného ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, a že za splnění opatření k nápravě (tj. za splnění povinnosti uložené výrokem II. tohoto rozhodnutí) bude také považovat případné zrušení licence na výrobu elektřiny č. ██████████ v téže lhůtě na žádost účastníka řízení ve smyslu ust. § 10 odst. 2 písm. d) energetického zákona.

VIII. Náklady řízení

Přestože správní orgán tímto rozhodnutím správní řízení sp. zn. OSR-10971/2016-ERU v části, tj. ve vztahu k podezření ze spáchání správního deliktu § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona pro absenci materiální stránky zastavil, bylo současně výrokem II. tohoto rozhodnutí účastníkovi řízení uloženo opatření k nápravě vyvolaného protiprávního stavu (tj. uložena povinnost netrestního charakteru). Je zřejmé, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí zde panuje protiprávní stav vyvolaný účastníkem řízení a že by k zahájení tohoto správního řízení bez existence protiprávního stavu vyvolaného účastníkem řízení nedošlo.

Z tohoto důvodu je souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Nesplnění povinnosti uložené výrokem II. tohoto rozhodnutí může být v případě nabytí právní moci a vykonatelnosti tohoto rozhodnutí podle ust. § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů Úřadem vymoženo uložení donucovací pokuty, a to dle ust. § 96d odst. 3 téhož zákona. Donucovací pokuty lze ukládat i opakovaně.

Mgr. Adriana Štoudková, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava